

Rómske prostredie je veľmi rôznorodé, a preto si vyžaduje osobitý prístup. Kultivované správanie, ticho, vnútorný pokoj a vonkajšia dobrota nie sú veľmi typické pre Rómov. Sú neistí, často dezorientovaní, ponechaní sami na seba, a následne na to drzí, vulgárni a arogantní. Je to spôsob ich obrany a získania si pozornosti a možno aj lásky. Sú citliví na seba a často necitliví ku svojmu okoliu. Chýba im zmysel života, spoločensky a osobne sa málo angažujú, ich život je plný tradícií a vlastnej kultúry, ale aj predsudkov. Skôr, ako by sme sa pokúšali ich meniť, vážme si ich, naučme sa ich prijímať takých, akí sú, a pokúsme sa mať ich radi. Pretože aj medzi Rómami sa nachádzajú charakterné typy, ktoré nám dodávajú energiu, silu a nádej a zároveň dávajú zmysel našej prítomnosti medzi nimi.

Výchova je jediná cesta k poľudšťovaniu = humanizácii.

Byť skutočným vychovávateľom znamená byť vychovávateľom svedomia. Novým generáciám ponúkame normy, ktoré ich v skúškach podržia, aby dosiahli plnosť ľudského a kresťanského života. Vydarená výchova je formáciou k správne mu používaniu slobody. Dnes sa často skrývame pred zodpovednosťou za výchovu, pretože nemáme odvahu povedať, čo je dobré a čo zlé. Don Bosco, taliansky kňaz a vychovávateľ, nazval svoj výchovný systém preventívnym, a postavil ho na troch pilieroch: rozum, náboženstvo a láskavosť. Je to duchovný a zároveň životný štýl, ktorý uprednostňuje osobný a duchovný rast, pričom rešpektuje slobodu človeka.

Úryvok z knihy Petra Bešenyieia: Rómske ticho